

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: *Divadlo jako vizuální evangelizace*

Autor práce: Bc. Veronika Hlavsová

Obor studia: Teologie služby

Posudek vypracoval: Július Pavelčík

Datum: 24. 7. 2018

Diplomová práce studentky V. Hlavsové svým názvem vzbuzuje ve čtenáři jisté zajímavé očekávání, které je však trochu utlumeno pohledem na její obsah, v němž se sice první kapitola zabývá vymezením termínu „divadlo“, ale objasnění termínu „evangelizace“ autorka samostatnou část nevěnuje. Nedovíme se, co si pod ní představuje, a proto je dost nesnadné uchopit a sledovat vztah mezi ní a divadlem. Až ke konci DP nacházíme formulace, podle kterých ji snad chápe jako „propagaci církevních idejí prostřednictvím divadla“ (s. 65; podobně na s. 73). V průběhu celé práce se zdá, že evangelizaci ztotožňuje s divadelní hrou s náboženským tématem (srov. explicitně na s. 69: „Hra s náboženským námětem už tak neslouží primárně k vizuální evangelizaci...“). Takovéto pojetí se promítá i do celkové struktury práce, která v podstatě obsahuje ve velmi komprimované podobě dějiny náboženského divadla podle ca 4-5 autorů. Také se zdá, že autorka nemá zcela vyjasněný pojem evangelizace; jedná se totiž o ryze křesťanský pojem, nelze jej proto aplikovat na jednu z počátečních funkcí divadla jako takového (s. 18: „Divadlo, ať už se zrodilo z čehokoli, mělo z počátku náboženskou funkci a jeho úloha spočívala ve vizuální evangelizaci.“) Nabízí se proto zásadní otázka do diskuse: Co si autorka představuje pod pojmem „evangelizace“?

Na několika místech nacházíme nejasné, ba až zmatečné formulace; příklad: „Můžeme zde proto rozlišit dva pohledy, náboženský a humanistický. Pojem náboženský však musíme v tomto kontextu chápat s ohledem na řecké myšlení, neboť z pohledu křesťanského by se jednalo spíše o pohled fatalistický. Na základě prvního pohledu je tedy člověk zcela podřízen božstvu, které s ním může libovolně nakládat, zatímco v případě druhém má člověk možnost uplatnění vlastní svobodné vůle.“ (s. 16)

Jistou stylistickou vadou na kráse je uvádění (téměř) na každé straně slov „a to“, „tak“, „tedy“ tam, kde to skutečně být nemusí. Autorka nadměrně až rušivě používá tvary zájmen „jenž, jež, atd.“ místo „který, která, atd.“, ne vždy správně (viz níže). Práce obsahuje ne malé množství zásadních gramatických nedostatků a překlepů. Příklady gramatických chyb: s. 23: „bohové nebyly“; s. 60: „život daného světce, na něž“; s. 62 – „panovník, jež byl“; s. 63: „řády, jenž se rovněž snažili“; s. 67: „herci, jenž se podíleli“; s. 25: „těžko říci co přesně vedlo“, „Nejen, že“, „urážela, dle církevních hodnostářů morální cit“; s. 26: „Theodosius I., pronesl“; s. 31: „duše ... žádali“; s. 38: „světcem, který býval ve

středověku tématem mnohých her byl svatý Mikuláš“; s. 41: „vystupovaly čertí“, „rozličných žánrů, která měla“; s. 48: „Mystéria byla ... a poměrně často tak bývaly hrávány“; s. 56: „nesměly být tištěny, rozšiřovány ani nikým vlastněni“; s. 59: „žáci jednotlivých škol měli ... samy napsat“; s. 60: „autoři ve svých hrách zpracovávaly“; s. 61: „některé země se na jezuitskou tematiku specializovali ... vyjadřovali“; s. 62: „země, jež nebyly schopni“; s. 63: „o hrách ..., které ... mohli být uváděny“; s. 64: „Tištěné podoby se tak dočkaly výhradně jen dramata“; s. 71: „by byly nuceni“; s. 73: „aby mohla být uváděné tak rozsáhlá představení jako tomu bylo“, „Věřící ..., aniž by samy ovládali“, „nároky, jež na ně byly s ohledem na prezentaci her, kladený“. Příklady překlepů: s. 4 a 59: „jezuiských“; s. 9: „zoon politician“; s. 10: „divadlo se skrýval“, „zůstávalo, i kdy i ono“; s. 12: „v různých překladech Bible“ (má být doplněno „v různých českých překladech Bible“); s. 20: „Avšak domnívat, že“; s. 22: „legendu summerském králi“; s. 24: „natuuralistické“; s. 25: „chám zasvěcen“; s. 28: „nazýváno oficiálním a o divadlo světské“, „měli ... dočinění“; s. 33: „plnit své poslání“; s. 34: „o kterých byly hovořeno“; s. 34 pozn. 76: „Cipriánova hostina“; (s. 35); s. 36: „jedním z mnoha her ... je Hra“; s. 38: „ze zákona Nového“; s. 40: „S přibývajícím zájem“; s. 41: „lidské slabosti, které byly doslova na pozadí božích přikázání“; s. 42: „výrok známého humanisti“; s. 45: „Hrosvitha z Gandertsheimu“; s. 56: „Regiminis militanti ecclesiae“ (má být Regimini militantis ecclesiae); s. 57: „Ration studiorum“; s. 59: „stala doslova dílem, hodného obdivu“; s. 62: „jezuitské divadlo ... čítala velké množství divadelních prvků“; s. 65: „Význam jezuitské divadla“; s. 67: „s náboženským divadle“; s. 70: „Herci do svých rolí totiž vždy promítnout část sebe sama“, „dodživali“; „k níž by mi byl poskytnut scénář“; s. 71: „s vírou boha“, „o náboženském divadle liturgických hrách“; s. 73 – „ansábl“ (má být ansámbl); s. 75 – „Islám“ se nepíše s velkým I“. Co se týče bibliografických údajů: v bibliografii u Opoldusové není uvedený název článku; podobně u článku prof. Skalického není uvedený rok; Carlson v bibliografii není samostatně odsazený; český překlad uvádí Hrotsvita z Gandersheimu, ne Gandeshemensis, jak uvádí autorka v seznamu literatury.

V práci je vidět zcela nesporné autorčino zaujetí divadlem a jeho dějinami, nasazení, čas a energii, které zpracování tématu věnovala, a proto i navzdory (zdaleka ne všem) uvedeným nedostatkům charakteru obsahového, formálního, stylistického a gramatického DP doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.